

ב:

עין משפט
נר מצוה

ג א מ'י פ'ט מ'ל
נ'רש'ן ה'ל' ת'מ'ג
ע'ש'ן נ'טו'ש'ע א'ה'ע מ'י
ק'מ'ד ע'פ'ר' א'
ד ב מ'י ע'ס ה'ל' נ'
טו'ש'ע ע'ס ע'פ'ר' כ'
ה ג מ'י ע'ס ה'ל' יכ'מ'ג
ע'ס טו'ש'ע ע'ס ע'פ'
ק'מ'ד ע'פ'ר' א'
ו ד מ'י ע'ס ה'ל' יא'מ'ג
ע'ס טו'ש'ע ע'ס ע'פ' ק'מ'ד
ע'פ'ר' ג'
ז ה מ'י ע'ס ה'ל' ת'טו'ש'ע
ע'ס ע'פ'ר' א'

תוספות רי"ד

[illegible]

מציא אמרה ליה נתתהם שרדה
מולה גרם לעין דלג
כדאמרין בבבא על יבמות
היה שדה של כנעני ואין כנעני שדה
ששעיה ליה מונוגה קשה לריי דאמר
(ספ דף מה: וספ) עמד
בדין וברח מונוג משל יסע ומפרש
בירושלמי ברה ליה חלה והכל אמר
דחלה אין מעלה לה מונוג ואורי
הההם חלה או ברה לאחר שמעך בדין
שסבך נתחייב לה מונוגות אבל
הכל חלה קודם הגעת זמן ובקושת
שם דוקא ברה אבל חלה לא
יפוזין נראה כדמשמע בירושלמי
ולפירושו אין להקשות מאיכא דבעי
נא כבישקא אחא לא שפיר לה מההם
ידע לומר דלרשותו מורא היה ביה
כדאמרין בלמיתא יבמות כדמה
דבמות **פשיטא** רב אחא. לא
דכתיב שפיר רשעים דייני רב אחא
אחאן שעשה שלמות ויהי כסוף כל
האמוראים ולכן משנה לשון בכל
הה"ס פריך רב אחאי שפיר על
האמוראים רב אחא רב אשי "עונה על
דבריו אלל חומר רבינו חס סבא
אמר חסיה וכל אמורא היה חוסס לשון
מכתי מנרנך דה"ר (בבא עירובין ג')
תתיה דה"ר יוחנן (בבא קמח: ג') לייט
עלה אשך (בבא עט:)

לֹא נִשְׂאוּ אֶת קַרְנֵי אִמָּה אֶל נִישְׂאוּ.
*מקובלן היו כן לקרות לֹא
נִישְׂאוּ ועוד לֹא נִשְׂאוּ אֶל אֲנָשִׁים
הָיָה ה"ל למחר נמי בְּשׁוּר דִּינִים
וְחֻבּוּלוֹת מִשְׁלֵס: **אִלָּא** אֶל נִישְׂאוּ.
פִּירוּשׁ דִּמְשַׁע נמי דִּמְעֵבִי אִינְוִי
אֲבָל אֵין לומר דִּמְשַׁע דּוּקָא דִּמְעֵבִי
אִינְוִי אֲבָל אֵין אִינְוִי מִדְּקֻמָּא
לְעוֹלָם דִּמְעֵבִי אִינְוִי וְאִידִי דִּמְנָא
נִישְׂאוּ בְּדִידֵיהּ כ"י דִּמְשׁוֹס אִידִי אֵין
נִישְׂאוּ אֲשֵׁנוֹת טַעוֹת כִּסְפָּא: **לָא** הוּא
רִאשִׁי גַּם. דְּלֵין גַּם דְּלֵין מִיתָא
חַלָּה הִי וְזֶה גַּם דְּלֵין חַלָּה נִמָּא
אִינְוִי גַּם וְטַעמָא דִּהֲכָא דְּלֵין גַּם
דִּמְשׁוֹס אִינְוִי אֵס כ' לִישְׁמִיעִין חַלָּה
אִינְוִי אֲוֹס מוֹעֵט וְכִ"ש מִתְּרֵא
אֲכַמְי לֵא חֲסִיק דְּאִפְעִיָּה בְּדִמָּא אִינְוִי
לְמִימָר נִיקָא לִיָּה דִּלָּא תַּפּוּל קִמִּי
יָנִיס: **וְדִרְבָּנָא** אֵפְרַיִם אִימָא אֵין
נִישְׂאוּ גַּם אִינְוִי גַּם. וְיֵשׁ טַעֲמָא אֲוֹס
וְדִקְדָּמָר לִימִי חַלָּה וְכִ"ש מִתָּא
דִּקְתִּי מִתָּא הֵא קִמְ"ל דְּלֵין גַּם לֵאחֲרָ
מִיתָא וְאֲחֵא לֵאשְׁמוּעִין מִרְיִיבִי
יָנִיס אֲוֹס וְאֵין גַּם לֵאחֲרָ מִיתָא דְּלֵין
יָנִיס אֲוֹס גִּירְדָּא אֲחֵא לֵאשְׁמוּעִין

אֵינוּ יוֹכֵל לַטְעוֹן דְּאִדְרָבָה
קִדְרָא אִפְרִיָּה וּרְבִיָּה לֹא
מִמֶּנּוּ דְּף מַדְּ: וְעוֹד דֵּה־אֵשָׁה
: לְפִיכָךְ חֵלָה הוּא אֵינוּ

דלא מציא אמרה ליה נסתחפה שדרו כ
תיבעי לך שלא בשעת ווסתה מאי כיון דלא
בשעת ווסתה הווי מציא אמרה ליה נסתחפה
שדרו או דלמא כיון דאיכא נשי דקא
משניא ווסתייהו כשעת ווסתה דמי פשיט
רב אחאי הגיע זמן ולא נישאו אוכלות משלו
ואוכלות בתרומה לא נישאו לא קתני אלא
לא נישאו היכי דמי אי דקא מעכבן אינהו
אמאי אוכלות משלו ואוכלות בתרומה אלא
לאו דאיתנים כי האי גוונא וקתני אוכלות
משלו ואוכלות בתרומה אמר רב אשי לעולם
אימא לך כל אונסא לא אכלה ודקא מעכבא
אינהו וברין הוא דאיבעי ליה למיתני לא
נישאו ואידי דרנא רישא בדידיה תנא נמי
סיפא בדידיה: אמר רבא ולענין גיטין אינו
כן *אלמא קסבר רבא ^א אין אונס בגיטין מנא
ליה לרבא הא אילימא מהא דתנן ^ב הרי
זה גיטיך אם לא באתי מכאן ועד שנים
עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש אינו
גט מת הוא דאינו גט חלה הרי זה גט
ודלמא לעולם אימא לך חלה נמי אינו גט
והיא גופא קמ"ל דאין גט לאחר מיתה אין
גט לאחר מיתה הא תנא ליה רישא י' הרי
זה גיטיך אם ^ג מתי הרי זה גיטיך מחולי זה
הרי זה גיטיך לאחר מיתה לא אמר כלום
דלמא לאפוקי מדרבותינו דרבנן ורבותינו
התירו להנשא ואמרין מאן רבתינא אמר
רב יהודה אמר שמואל כי דינא דשרו
משחא סברי לה כרבי יוסי דאמר זמנו של
שטר מוכיח עליו ואלא מסיפא ^ד מעכשיו
אם לא באתי מכאן ועד ^ה כ"ב חדש ומת בתוך
שנים עשר חדש הרי זה גט מת והוא הדין
לחלה דלמא מת דוקא ודלא ניתא ליה דתפול
קמי יבם אלא מהא ^ו דדהוא דאמר להו אי
לא אתינא מיכן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא
אתא בסוף תלתין יומין ^ז ופסקיה מברא אמר
להו חזו דאתאי חזו דאתאי אמר שמואל
לאו שמהי מתאי ודלמא אונסא דשכיח שאני
דכיון דאיבעי ליה לאתנוי ולא אתני איהו
דאפסיד אנפשיה אלא רבא סברא
דנפשיה קאמר משום צנועות ומשום פרוצות
משום צנועות דאי אמרת לא להוי גט
וזמנין

עט חלה ואי און געט לאחר
היה ליה למעקט הרי זה
הוא גיטור לאחר מיתה:
ודי שיתור. גיטור מיתה הו
וטורפסין ולא שותפין ולא
(גיטין 97 ד.) דכליו הוו
משה גופא אחאי אלעזר
דלון גופא לאחר מיתה
לאחר מיתה וטורפסין קמא
לדבריהו. אבל ממהא
אחא לארבעה בשלן כתוב
הה גיטין פסולין וחד מינייהו
נמי בשמתו כי אי שבעת
דלא ניהא ליה תפול קמי
יהי כחיה ליה תפול קמי

פסוקי דשמונה עשרה
לא נשאו לישחמטע שהבעלים מעבדים: אלא לא נישאו. הן לבעלים.
מהל העבדה בגדים: ורמא דמאן דבדידיה. וממין לבחולה
סניס עשר חדש ולאמריה שפכים יום: ורמא דמאן דבדידיה. אלמסיך
האי לעשמינן שפכים אהוים

פּוּטְרֵרױ מִן הַמּוֹזוֹת לַעֲמִין גִּיטִין אֵין
טַעֲנָה אֲזוֹם מוֹעֵלֶת אִם נֶתָן גַּט
לְאִשְׁתּוֹ ע"מ אִם לֹא אֲבָא עַד זְמַן
פְּלוּי יֵהָא גַט [וּנְאָנְס] וְלֹא כֹּה הָרִי
זֶה גַט וְאִזּוּי יִכּוֹל לְזַמֵּר אֲזוֹם הַיֵּימִי:
אַלמָּא קִסְפֵּר אֵין אֲזוֹם כְּנַשֵּׁין. אֵין
טַעֲנָה אֲזוֹם כְּנַשֵּׁין. וְלִקְמִיָּה מִפְּרַשׁ
טַעֲמָא: אֵינוֹ גַט. וְאִם אֵין לְהֵא שֶׁ
יִשְׁתַּבֵּחַ לְהַלְלֵהּ כִּי הָיָה רָאוּי לָהּ

היה לא שוא גיטא עד י"ב חדש
והוא מת בתוך הזמן ומאן קא מגרש
לה משפחה אין המהים מגרשים:
מס הוא דליק גט. משום דליק גט
ללאחר מיתה אבל משום אונס אלהיה
גטא מפקע גיטא אלתא אין אונס
בגטין אין קלקא דעתך חלה גמי
אינו גט דימי חלה וכל שכן ממי
אין אונס גדול מזה: **הוא גופא**
ק"ל. כלומר האי דמאז מת לאו
לדיוקא דילה מניה למידק הא חלה
הרי זה גט חלה לאשמעין היא גופא
אין גט לאחר מיתה ואפי' בלא תנאי
בזמן לאחר אשמו הרי זה גיטא
לאחר מותו אינו גט לפטורא מן
היבס: **זה גיטא אס מתי.** שכיב
מרע שכתב גט לאחר בלאחז מן
הלשונות הללו זה גיטא אס מתי או
זה גיטא מחולי זה משפוקא חולי זה
(מעלי) משמע והוא מת מאחז חולי
לא אמר כלום שהרי משפוקא אינו
בתיאס ואינו יכול לגרש: **דלמא.**
בתיאס דאיעריך סיפא אס לא בתיא
וכו' לאפוקי מדברותיו אייעריך
דלפני ענה ואמרי דליק גט לאחר
מיתה הוא דכיון דכתבו בגט זמן
מיתתו הוא מוכיח שכן אמר לא
אס לא בתיא לאחז זמן יאה גט
למפרע מהיום דאי לא משהי גיטא
עד שנים עשר חדש למתא כתב יוס
כתבת בגט בזהו בלאחז אס לא
בתיא לר"ה פלוני יאה גט: **פסיריה**
ינשא. בלא חליצה להדיא דאס לא
בתיא: **ומנו של שטר מוכיח עליו.**
לא לתוס נכתב זמן לחזק אס לא
להדיע שמים הכתיבה והתקירה
הוא מגרשה אס לא יבא לאחזו זמן
הלבן א"י לא כתב זה גיטא מהיום
אס לא בתיא כ"י כמאן דכתב מהיום
אס יבכבא בתיא (דף ע"ג.) אמרה

לכנו תרץ שיחביו מהיום ולאחר
 יום מתנה רבי יוסי אומר אינו תרץ:
 אולם בגיטין: **הרי זה גט**. ואמ"ר
 ר' און אונם בגיטין: **הוא הדין לזה**:
 תבוא לה אם מחמת ק רבא לה שאל
 וזקק ליבם ובהיא אונסא לא ניהא ליה
 ניהא דניהא ליה לבטולי גיטא ביה איהא
 כדא. הנדה הפסיקו שיהיה המעוברת
 זו דאסא. שנאמר: **לא שמים מסיא**.
 לאחר וגם לכסונה נפקלת מהיום:
 ומיני

הולד כשר ומשום דאין גט לאחר מיתה
דגיטין (דף פ:) דכשר ואין זמנו מוכיח
דף עב. ושם) דאמר' אכלו ארי אין לנו
ל לא אסיק אדעתיה שירצה שיהא גט:
וסברה

מסורת הש"ס

[גיסין ל' לה, (ב) גיסין
 : פ"ו ל"ג, (ג) גיסין עב.
 ב קל"ג, (ד) גיסין עב.
 גיסין ל' לה, נדרים ס"ג,
 (ל) רש"י, (ו) (ז) ופי'
 ז' זכאים קב: ד"ה
 ק"ך, (ח) (ט) שבע שנה חודש
 (י)

גליון הש"ס

ס' ר"ה לא נשאו וכו'
 ויבלין היו בקד. וכן
 נחמס דף לה ע"א כרין
 ד"ה דיהא נמי:

מוסף רש"י

[illegible]